یادداشت

ثمره غیرت، تلاش و هماهنگی

نصف استقلال همه حیثیت ایران

عبدالله دارابی

تیم استقلال به رغم شرایط نامساعد و نداشتن ۴ بازیکن اصلی، پا به آخرین دیدارش در بازی‌های گروهی لیگ نخبگان آسیا گذاشت. دیدار حساسی که با کسب تساوی در آن، جواز صعود به دور حذفی مسابقات را می‌گرفت و با کسب پیروزی، در جایگاهی بهتر صعود می‌کرد. استقلال، راه دوم را برگزید و برایش از ابتدای بازی جنگید؛ غیرتمندانه، هماهنگ و با ارائه یک بازی کم‌نقص و کمتر دیده‌شده از این تیم، در برابر الریان قطری که از ۹ بازیکن خارجی در ترکیب اصلی سود می‌برد و «آرتور ژرژ» سرمربی‌اش فتح لیبرتادورس را در کارنامه داشت.

استقلال از همان ابتدای کار، یک بازی هجومی و منسجم را به نمایش گذاشت؛ موفق در توپ‌گیری، کم‌نقص و مستحکم در خط دفاع و دونده و با میل شدید به پیروزی. به جرأت می‌توان گفت کمتر کسی انتظار چنین بازی‌ای را از این تیم با آن شرایطش، آن هم در آسیا و در زمین حریف داشت.

سمت راست استقلال پرکارترین منطقه این تیم از ابتدای بازی بود؛ همکاری حردانی، احمدی و رضاییان پایه‌گذار حملات خطرناکی شد. نیمه نخست ۳ بار از این جناح استقلالی‌ها صاحب فرصت شدند که ضربات آزادی و جوما راه به دروازه الریان نیافت و یک بار هم پاس رامین در آستانه دروازه توسط مراد ناجی دفع شد، در حالی که آزادی در موقعیتی خوب جاگیری کرده بود و پاس به وی می‌توانست منجر به گل شود. اواخر این نیمه اشتباه و تعلل در پاس دادن و تصمیم‌گیری، امکان ایجاد فرصت‌های خوب را از نماینده ایران گرفت؛ یک بار تعلل احمدی و کوشکی و ضربه نه‌چندان خوب او و دیگر بار تعلل نا به جای کوشکی در پشت محوطه حریف، در حالی که می‌توانست رضاییان و آزادی را که در موقعیت‌های خوبی قرار داشتند، صاحب توپ کند.

نیمه دوم آغاز درخشش کوشکی بود، بازیکنی که نیمه اول با تعلل‌های بی‌جایش مانع ایجاد ۲ فرصت خوب در حمله شده بود در این نیمه تاثیرگذارترین چهره بازی شد. سانتر دقیق او در دهانه دروازه با ضربه سینه آزادی به تور دروازه الریان نشست تا استقلال دقیقه ۴۶ از میزبان جلو بیفتد. دقیقه ۷۰ نیز پاس طولی عالی رضاییان با فرار کوشکی در پشت مدافعان حریف همراه شد، حرکت پا به توپ او، تغییر مسیر بجا و فنی‌اش، دریبل مدافع مقابل و ضربه بغل پایش در حالی که در محاصره ۴ بازیکن الریان بود، گل دوم استقلال را رقم زد. شاگردان بختیاری‌زاده سوای این ۲ گل، نیمه دوم در ضدحملات متعدد فرصت‌هایی را ایجاد کردند ولی ضربات رضاییان و حردانی ضرب لازم را برای گشودن دروازه حریف قطری نداشت و یک بار نیز احمدی در موقعیتی مناسب، سانترش را به جای مهاجمان خودی، برای دروازه‌بان الریان ارسال کرد. از آن سو شاگردان آرتور ژرژ نیز حریف منفعلی نبودند و چندین فرصت خطرناک را در این نیمه بر دروازه استقلال ایجاد کردند که در همه آنها گوئدس نقش محوری داشت؛ ۲ بار ضربات او در دستان حسینی آرام گرفت و یک بار نیز شوتش را که با برخورد به روزبه چشمی تغییر جهت داده بود، حسینی در آستانه ورود به دروازه با نوک پا به کرنر فرستاد. این بازیکن دقیقه ۶۵ هم دروازه استقلال را گشود اما به علت قرار داشتن در موقعیت آفساید، گلش مردود اعلام شد.

به این ترتیب استقلال با ۹ امتیاز به عنوان تیم ششم گروه راهی مرحله حذفی شد تا به نوعی برای فوتبال کشورمان آبروداری هم کرده باشد. استقلالی‌ها اکنون به ارزش ۴ امتیاز از دست رفته برابر تیم‌های پاختاکور و الشرطه، بیش از هر زمانی پی می‌برند؛ ۴ امتیازی که در صورت کسب آن، بالاتر از السد قطر در رده چهارم قرار می‌گرفتند و طبیعتا با حریف آسان‌تری روبه‌رو می‌شدند! اگر چه روی کاغذ برتری با النصر عربستان است اما اگر استقلال به لحاظ نفرات، تیم کامل‌تری را برابر النصر داشته باشد و مثل بازی با الریان، دونده، منسجم و کم‌نقص ظاهر شود، می‌توان به برهم خوردن معادلات هم امید داشت. اگر چه پیروزی برابر یاران رونالدو نمی‌تواند نافی ایرادات ساختاری و وضع نابسامان فوتبال ما باشد اما صعود به مراحل بالاتر این مسابقات، بار مثبت مادی و معنوی برای فوتبال ما بویژه باشگاه استقلال که فصل نامطلوبی را طی می‌کند به همراه دارد، لذا باید تا سرحد توان جنگید و این فرصت را به رغم کاستی‌ها و نابرابری‌ها به راحتی از دست نداد.

صعود بدترین استقلال تاریخ با تیمی نصفه و نیمه و با ارائه یک نمایش قابل تمجید، مایه امیدواری است اما جرقه‌ای و گذرا بودن این نمایش دلپذیر نیز موجب بیم می‌شود که امیدواریم آنچه مایه امید است حاصل شود. ای‌کاش آبی‌پوشان صرفا دیدار با الریان را در حکم فینال فرض نکرده و با این صعود وظیفه خود را تمام‌شده نپندارند بلکه با همین حمیت و انگیزه خود را برای مصاف با النصر آماده کنند و با انگیزه و تلاش مضاعف به نبرد با حریف سعودی بروند.

استقلال که لاجرم سال دیگر در این رقابت‌ها غایب است باید اکنون با همه توان، قدر موقعیت کنونی را بداند و برای ارتقایش حقیقتا بجنگد.

استقلال با بردن الریان اعتبار فوتبال باشگاهی ایران را حفظ کرد

رستگاری در قطر

مهدی مرسلی

سهراب بختیاری‌زاده مردی نیست که با موج‌ها از جا کنده شود. او ناخدایی است که کشتی استقلال را در بدترین شب‌هایش تنها نگذاشت. شاید خودش هم می‌دانست بازی مقابل الریان بیشتر از یک مسابقه عادی است؛ این نبردی بود برای بقا، برای بازگرداندن غرور و برای اینکه ثابت کند هنوز استقلال، همان استقلال است، حتی اگر روزهای سختی را بگذراند.

وقتی سوت پایان بازی زده شد، دوربین‌های تلویزیونی یک قاب خاص را شکار کردند؛ بختیاری‌زاده در میان یارانش، آرام و استوار، سرشار از احساسی که نمی‌خواست به رخ بکشد. برخلاف محمد نوازی که سیل اشک‌هایش بند نمی‌آمد، سهراب همان بود که همیشه بود: محکم، کم‌حرف ولی پر از داستان‌هایی که در دلش مچاله شده بود.

■ مچ انداختن با قهرمان لیبرتادورس

هواداران استقلال قبل از این بازی حتی در خوش‌بینانه‌ترین پیش‌بینی‌ها هم نمی‌توانستند برد ۲ بر صفر را تصور کنند. حریفی که مقابل‌شان ایستاده بود، تیمی بود که زبان رختکنش پرتغالی است و بازیکنانش بوی فوتبال برزیل می‌دادند. سرمربی‌شان، آرتور ژرژ، تاج قهرمانی لیبرتادورس را بر سر گذاشته و آمده بود تا استقلال را هم در دوحه قربانی کند اما سهراب و شاگردانش بازی را جور دیگری نوشتند.

استقلالی که در این مسابقه دیدیم، آن تیمی نبود که هفته‌های قبل در زمین راه می‌رفت. این یک ارتش بود، با فرمانده‌ای که هر چند روزی ناخدا شد ولی از جنس دریانوردانی بود که با هر توفانی، فقط محکم‌تر می‌ایستند. او با تیمی که از هم پاشیده بود، با نفراتی که روحیه‌شان را از دست داده بودند، به جنگ رفت و نشان داد فوتبال فقط به اسم‌ها نیست.

■ ناخدای بی‌ادعا

استقلال در این فصل همه چیز را تجربه کرد: بحران، آشفتگی و بی‌سر و سامانی. سهراب آنقدر فرصت نداشت که شناخت دقیقی از این تیم به دست بیاورد. او نه مثل جواد نکونام برنامه بلندمدت داشت، نه مثل پیتسو موسیمانه قرارداد سنگین و فرار ناگهانی. او فقط یک چیز داشت: تعهد.

بعد از رفتن نکونام، سهراب آمد تا تیم را از سقوط نجات دهد. بعد، موسیمانه آمد و سهراب را در کنار خود نگه داشت. وقتی مربی آفریقایی ترجیح داد چمدان‌هایش را ببندد، باز هم سهراب ماند. او در تمام این مدت، یک چیز را نشان داد: استقلال برایش مهم‌تر از هر عنوانی است. مهم‌تر از آنکه سرمربی باشد یا دستیار، مهم‌تر از اینکه قراردادش چند صفر داشته باشد یا نداشته باشد. در تمام این ماه‌ها، او کمترین سهم را در مشکلات داشت اما بیشترین انتقادها را شنید. هیچ‌وقت در زمین کسی را مقصر ندانست، هیچ‌وقت چوب انتقاد را روی سر بازیکنان نکوبید، هیچ‌وقت برای اثبات خودش دست به بازی‌های پشت پرده نزد. فقط کار کرد؛ فقط جنگید.

■ پاداش یک وفادار

اگر استقلال در این فصل می‌توانست تابلویی از بحران را ترسیم کند، احتمالاً پر از ترک‌های عمیق می‌شد. این تیم زخم‌های زیادی دارد، از کمبود بدنی گرفته تا نبود بازیکنان کلیدی. هیچ مربی‌ای، نه ایرانی و نه خارجی، نمی‌توانست در کوتاه‌مدت این همه مشکل را حل کند اما سهراب، با دستان خالی، از دل این بحران عبور کرد و تیم را در حساس‌ترین شبش، به سلامت به ساحل رساند.

حالا استقلال به مرحله حذفی لیگ قهرمانان آسیا رسیده است، با نمایشی که نشان داد این تیم هنوز می‌تواند اما این صعود، قبل از هر کس، یک پاداش است برای بختیاری‌زاده؛ برای کسی که در این ماه‌ها، ناخدایی بود که در توفان‌ها ایستاد، نه برای خودش؛ که برای استقلال و حالا، در پرواز بازگشت به تهران، شاید برای نخستین بار در ماه‌های اخیر، بتواند چند دقیقه آرامش را مزه کند.

صعود استقلال به مرحله یک‌هشتم پایانی لیگ نخبگان با شکست الریان

استقلال آبروی ایران را خرید

زهره فلاح‌زاده

آخرین روز بهمن بدون شک برای استقلالی‌ها بهترین خاطره سال ۱۴۰۳ حساب می‌شود؛ جایی که باد به پرچم آبی‌ها وزید و بعد از مدت‌ها لبخند روی لب هواداران‌شان نشست.

سه‌شنبه شب چشم همه به دیدار الریان قطر - استقلال ایران بود. آبی‌ها در صورت برد و رفتن به جایگاه ششم به یاران رونالدو در رده سوم می‌رسیدند که برای آنها این نتیجه می‌توانست بهترین اتفاق باشد، چرا که هواداران استقلال یک‌بار در مرحله گروهی می‌توانستند پذیرای رونالدو و تیمش در ایران باشند اما ای‌اف‌سی با گرفتن میزبانی از ما، مانع این اتفاق خوشایند شد. آبی‌پوشان در صورت مساوی با الریان هم با قرار گرفتن در جایگاه هشتم باید با تیم صدرنشین و سرسخت الهلال رقابت می‌کردند که قطعاً شانس بسیار کمی برای صعود به مرحله یک‌چهارم پایانی داشتند. اما استقلال در صورت باخت به قطری‌ها، رقیب دیرینه‌اش یعنی پرسپولیس را راهی مرحله یک‌هشتم پایانی می‌کرد که قطعاً اتفاق تلخی برای آنها بود.

استقلالی‌ها اما با یک بازی حساب‌شده توانستند از سد الریان قطر عبور کنند. شاید مصدوم شدن مسعود جوما، مهاجم نه‌چندان باکیفیت آبی‌ها که حتی در همین بازی در دقایق ابتدایی بازی یک موقعیت صددرصد را گل نکرد، بهترین شانس سهراب بختیاری‌زاده و تیمش بود. البته زمانی که تابلوی تعویض بالا رفت و علیرضا کوشکی جای جوما به زمین آمد، آه از نهاد هواداران بلند شد که باز هم بین بد و بدتر یک انتخاب دارند و قرار است این بازیکن درست مثل بازی‌های اخیر خود آنها را آزار دهد اما برخلاف انتظار، کوشکی هم پاس گل اول را به محمدرضا آزادی داد تا استقلال از حریفش پیش بیفتد و هم با گلی که با یک حرکت انفرادی پس از پاس بی‌نقص رامین رضاییان به ثمر رساند، تیر خلاص را بر پیکره نیمه جان الریان زد.

استقلال با همین ۲ گل و تعویض طلایی بختیاری‌زاده توانست با قرار گرفتن در رده ششم به مرحله یک‌هشتم نهایی صعود کند و در این مرحله ۱۳ اسفند در ورزشگاه آزادی میزبان النصر و ۲۰ اسفند در استادیوم ملک سعود میهمان یاران رونالدو خواهد بود.

استقلال که فصل پر از چالش و بحران را سپری کرده و تا همین جا هم ۳ سرمربی روی نیمکت خود داشته و بزودی هم سرمربی خارجی دیگری انتخاب خواهد کرد که رکورد یک فصل را خواهد زد، توانست به عنوان تنها نماینده ایران به جمع ۸ تیم برتر آسیا در منطقه غرب برسد. شاید تا قبل از شروع مسابقات تیم‌های ما در فصل زمستان، کمتر کسی گمان می‌کرد استقلال با این وضع وخیم بتواند به مرحله بعد لیگ نخبگان صعود کند و این پرسپولیس باشد که جای آنها به یک‌هشتم نهایی می‌رسد اما آبی‌ها ثابت کردند در آسیا هنوز می‌شود روی آنها حساب کرد.

استقلال که این فصل بارها با نمایش ضعیف و غیرقابل توجیه، هواداران‌اش را ناامید کرد و با قرار گرفتن در رده‌های پایین جدول لیگ برتر شانس مدعی بودن را از دست داد اما توانست آبروی ایران را در آسیا بخرد و حالا قاره کهن نام استقلال ایران را هم یک‌بار دیگر در کنار تیم‌های قدرتمند و پرمهره‌ای مثل الهلال، النصر و الاهلی مشاهده می‌کند.

استقلال مثل درخت بی‌آب و غذایی است که شاید ساقه‌ها و برگ‌هایش از بین بروند اما ریشه‌اش هنوز در خاک رشد می‌کند و می‌تواند دوباره خودش را بازسازی کند و ساقه و برگ جدید پرورش دهد. به هر حال با توجه به اینکه سپاهان پرستاره در مرحله پلی‌آف و در خانه خیلی زود مقابل الاهلی امارات با نتیجه سنگین شکست خورد و نتوانست به مسابقات لیگ نخبگان راه پیدا کند و پرسپولیس مدعی لیگ هم با قرار گرفتن در رده نهم نتوانست به مرحله یک‌هشتم پایانی صعود کند، استقلال با وجود مشکلات بی‌شمار توانست جور مابقی نماینده‌های ایران را بکشد و به جمع ۸ تیم برتر غرب آسیا بپیوندد.

حالا همه نگاه‌ها به استقلال است که کمتر از ۲ هفته دیگر میزبان النصر است. آبی‌ها قصد دارند باز هم در آسیا بزرگی کنند و با توجه به اینکه در دور گروهی با نتیجه نزدیک یک بر صفر از النصر شکست خوردند اما این‌بار می‌خواهند مقابل دیدگان هواداران پرشمار خود، رونالدو و هم‌تیمی‌هایش را با شکست بدرقه کنند. آنها می‌خواهند نخستین تیم ایرانی باشند که توانسته رونالدو را شکست دهد.

۸ تیم صعودکننده لیگ نخبگان غرب آسیا

سرنوشت ۸ تیم صعودکننده از مرحله گروهی لیگ نخبگان در غرب آسیا مشخص شد.

رقابت‌های هفته هشتم و پایانی لیگ نخبگان آسیا در منطقه غرب طی روزهای دوشنبه و سه‌شنبه برگزار شد که در ۲ بازی آخر، استقلال ایران و الهلال عربستان به ترتیب توانستند برابر الریان قطر و الوصل امارات به برتری دست پیدا کنند تا برنامه مرحله حذفی بازی‌ها نیز با انجام این ۲ مسابقه مشخص شود.

الهلال عربستان بهترین نمایش را در بین تمام تیم‌های منطقه غرب و شرق آسیا در لیگ نخبگان داشت و در ۸ مسابقه ۷ پیروزی به دست آورد و فقط یک تساوی در زمین السد کسب کرد تا ۲۲ امتیازی و صدرنشین شود و حریفی کم‌دردسر در دور حذفی داشته باشد. الهلال با ۲۶ گل زده بهترین خط حمله را هم به خود اختصاص داد و البته صدرنشینی آنها به لطف تفاضل گل بهتر نسبت به الاهلی بود.

الاهلی عربستان هم در شرایطی جایگاه دوم جدول را به خود اختصاص داد که در ۸ بازی انجام‌شده، مثل الهلال ۷ برد به دست آورد ولی یک تساوی خانگی برابر استقلال ایران داشت و آبی‌ها با نمایشی فراتر از انتظار در جده توانستند کار بزرگی انجام دهند و نگذارند سبزپوشان سعودی بالاتر از الهلال بایستند.

النصر عربستان هم که دوشنبه با تیم دوم خود مقابل پرسپولیس بازی کرد و متوقف شد، پیش از آن ۵ پیروزی، یک تساوی و یک شکست (برابر السد) در لیگ نخبگان آسیا داشت تا در جایگاه سوم جدول لیگ نخبگان بایستد و منتظر تعیین تیم ششم جدول برای حریف مرحله حذفی باشد که آبی‌ها به آنها برخورد کردند.

السد قطر هم که رقیب سرسخت غول‌های سعودی بود و در ۸ بازی انجام‌شده در دور گروهی لیگ نخبگان ۳ برد، ۳ مساوی و ۲ باخت داشت، با ۱۲ امتیاز در جایگاه چهارم جدول ایستاد تا رقیب الوصل امارات در دور یک‌هشتم نهایی شود.

الوصل که در صورت کسب پیروزی در مسابقه مقابل الهلال می‌توانست به رتبه چهارم جدول صعود کند، ۲ بر صفر در خانه مغلوب شد تا کارش در دور گروهی با ۱۱ امتیاز به پایان برسد و ۲ هفته دیگر میزبان السد در استادیوم زعبیل در بازی رفت مرحله حذفی باشد.

استقلال ایران که قبل از مسابقه سه‌شنبه شب در جایگاه دهم جدول لیگ نخبگان آسیا بود و ممکن بود از این رقابت‌ها کنار برود، با یک تساوی هم شانس صعود به رده هشتم و راهیابی به جمع ۱۶ تیم نهایی را داشت ولی نتیجه ارزشمندی در ورزشگاه احمد بن علی به دست آورد و ۲ بر صفر الریان رده ششمی را مغلوب کرد تا ۹ امتیازی شود و از سوی دیگر، جایگاه این تیم را در جدول بگیرد و قطری‌ها را به رده هفتم بفرستد.

الریان قطر هم در حالی رتبه هفتم جدول دور گروهی لیگ نخبگان آسیا را کسب کرد که در صورت برد می‌توانست به رده پنجم برسد و حریف راحت‌تری در مرحله حذفی (السد) داشته باشد اما این اتفاق نیفتاد تا مجبور به جدال با تیم پرستاره الاهلی عربستان شود.

پاختاکور ازبکستان هم که با شرایطی عجیب و عدم جدال با ۳ تیم بزرگ عربستان در ۸ مسابقه و فقط به‌خاطر ۲ تفاضل گل بهتر نسبت به پرسپولیس، بالاتر از سرخ‌پوشان ایران قرار گرفت و در رتبه هشتم جدول منطقه غرب آسیا ایستاد، باید در دور حذفی با الهلال روبه‌رو شود.

برنامه‌بازی‌های مرحله یک‌هشتم نهایی لیگ نخبگان که دور رفت آن روزهای ۱۳ و ۱۴ اسفند و مسابقات برگشت روزهای ۲۰ و ۲۱ اسفند برگزار می‌شود، به شرح زیر است (اسامی تیم‌های میزبان دور رفت ابتدا آمده است):

پاختاکور ازبکستان - الهلال عربستان
الریان قطر - الاهلی عربستان
استقلال ایران - النصر عربستان
الوصل امارات - السد قطر

AFC CHAMPIONS LEAGUE ELITE

در آسیا چه‌کاره‌ایم؟

علل فاصله را دریابید

علی دارابی

روزگاری تیم‌های ما در آسیا ابرقدرت بودند و آقایی می‌کردند، نمونه آن نیز ۲ قهرمانی استقلال و یک قهرمانی پاس فقید در جام باشگاه‌های آسیا. دیگر اما از آن خبرها نیست و متاسفانه تیم‌های ما با همه کبکبه و دبدبه باید برای صعود از گروه‌شان بجنگند، مثال زنده وضعیت استقلال و پرسپولیس.

اگر بخواهیم علت تنزل فوتبال خودمان و رشد چشمگیر فوتبال کشورهایی چون عربستان که ۳ تیمش در صدر صعودکنندگان به مرحله بعد در همان گروهی که تیم‌های ما برای قرار گرفتن در جمع ۸ تیم صعودکننده هم مشکل دارند را بیابیم، نه نیازی به علم هندسه است و نه فلسفه. ایراد کار مشخص و مشهود است ولی آنجایی که باید این ایراد را رفع کند، نمی‌بیند یا نمی‌خواهد ببیند و عزم شایسته‌ای بر رفعش ندارد! مشکل زیرساختی، مدیریت، مربی، بازیکن، باشگاه‌داری درست، آموزش، پشتوانه‌سازی و... را چه کسی است که نداند؟ تماشاگران فوتبال نیز به این معایب واقفند، پس آیا مسؤولان امر ناواقفند؟ خیر! آنها نیز بخوبی واقفند اما امان از مصلحت‌اندیشی‌های بیجا، حاکمیت رابطه به جای ضابطه و... .

الان هر کارشناس یا غیرکارشناسی بخواهد علل تنزل فوتبال ما را واکاوی یا بیان کند مگر به مواردی غیر از اینها اشاره می‌کند؟ قطعا خیر! پس علت یا علت‌ها واضح و مبرهن است اما اراده لازم وجود ندارد و تا وقتی این اراده مفقود باشد هیچ تغییری هم در روند کار موجودیت نمی‌یابد.

الان سرنوشت فوتبال ما در عرصه باشگاه‌های آسیا به جایی رسیده که از صدر تا ذیل اعضای رسمی باشگاه پرسپولیس، خواهان شکست استقلال برای صعود تیم خود به مرحله بعد هستند و استقلالی‌ها هم در بیم و امید نتیجه بازی با الریان قطر برای کسب جواز صعود خود و این ساخته و پرداخته اقدامات و تفکرات تصمیم‌گیران این ۲ باشگاه قدیمی و پرطرفدار ما در این سال‌هاست!

والله پیدا کردن علل این ناکامی‌ها و بهتر بگوییم افت فاحش، نه محتاج کمیته حقیقت‌یاب است و نه نیازمند جلسات کارشناسی و هم‌اندیشی. مثل روز روشن است و عیان. شاید گفته شود پول، علت این فاصله‌هاست اما مگر در فوتبال ما پول کم هزینه می‌شود؟ همین امسال این ۲ تیم مگر کم خرج کرده‌اند؟ تازه یکی هم که علاوه بر بودجه دولتی، کمک‌های چشمگیر هوادار متمول را نیز دارد! به لطف حضور کنسرسیوم بانکی و هلدینگ خلیج فارس هم که شاهد بریز و بپاش بی‌حساب ۲ باشگاه هستیم. بیشتر از این، پول می‌خواهند؟ آن وقت برای چه می‌خواهند؟! قبل از پول، فاکتور یا فاکتورهای مهم‌تری هست که فقدان آن، سرنوشت این ۲ باشگاه را بدین روز انداخته است و تا آن فاکتورها محقق نشود این چاه ویل را مملو از پول هم بکنی شاید فقط نتیجه‌ای مقطعی بگیری. مدیریت هزینه که به لطف ۲ مالک متمول کنونی نیز شرایط جولانش فراهم شده است فقط به فکر فراهم‌سازی اسباب تثبیت و بقای خویش است، نه آینده باشگاه و باشگاه‌داری درست! الان حکایت هزینه در این ۲ باشگاه، حکایت «خرج که از کیسه میهمان بود» است، هیچ خست و تدبیری نسبت به هزینه از پول بیت‌المال دیده نمی‌شود و اتفاقا برای آزمون و خطاهای مدیریتی خویش، دستی چسبیده به این پول و آن هم بدون نگرانی از عاقبتی دامنگیر دارند، چرا که در هیچ جایی ملزم به پاسخگویی و دادن تاوان نیستند، پس چرا چند روز مدیریت خویش را به مشقت بگذرانند؟ چرا برای هر تصمیم خلق‌الساعه خویش و جبران مافات همان تصمیم، بی‌محابا خرج نکنند؟

ایراد اول و اساسی در این فاصله ایجادشده بین فوتبال ما و آنانی که در مسیر پیشرفت قرار گرفته‌اند، اصل ساده مدیریت و نحوه اعمال آن است که گزاف نیست اگر آن را علت‌العلل بدانیم.

باشگاه النصر عربستان با تیم دوم خود که در بین آنها بازیکنان امید این باشگاه نیز بودند در حضور ۷۰ هزار تماشاگر ایرانی، پرسپولیس را در منگنه قرار می‌دهد، حال آنکه تیمی که نیاز مبرم به برد دارد، پرسپولیس است، تیمی که به عنوان قهرمان لیگ برتر ایران در این رقابت‌ها حضور دارد! قهرمان ایران به تعداد بازی‌های خود در مرحله گروهی هم امتیاز کسب نکرد! حالا مدام در ایران و به هر بهانه‌ای عنوان کنیم تیم ما فلان است و بهمان! دائما تیم خود را با نگاه از بالا و طلبکارانه، تافته جدابافته فوتبال ایران به شمار آوریم، در آسیا چه‌کاره‌ایم؟ چه کرده‌ایم که در آسیا به این روز افتاده‌ایم؟

والله، علل آن مثل روز روشن است اما چاره و عزم لازم در کوچه‌های مصلحت‌اندیشی و رابطه‌بازی گم شده است!

کامبک مقاومت، از نوکمپ تا غزه

یادداشت روز

ادامه از صفحه اول

غیر از ۱۱۰ محکوم به حبس ابد که در فهرست آزادی شنبه هستند، «احمد برغوثی»، «مازن القاضی» و «منصور شریم»، «نائل عبید»، «محمد مصلح» و «احمد ابوهدیر» تاکنون آزاد شده‌اند. محمد ضیف‌هایی که هنوز نمی‌شناسیم‌شان اما همگی در طراحی و تدارک حملاتی مرگبار علیه صهیونیست‌ها مشارکت داشته‌اند. اگر «مروان برغوثی» جانشین احتمالی محمود عباس، رئیس بیمار تشکیلات خودگردان فلسطین در کرانه باختری هم در مرحله دوم آزاد شود، اسرائیل در گردابی که خود ساخته، غرق خواهد شد. برغوثی، غیر از کاریزمای سیاسی، گونه‌ای از نفوذ اجتماعی نیز دارد که همین موضوع کمک می‌کند ساختمان پیروزی غزه از زیر آوار ساختمان‌ها و خانه‌ها و زندگی‌هایی که به دست و با سلاح اشغالگران نابود شده، سر برآورد و نمادگرایی موجود در بیان و تصویر حماس و جهاد در مراسم تبادل اسرا، تجسم عینی و فراگیرتری یابد. هفته پیش، اسرائیل یکی از شرط‌های مبادله را نقض کرد و حماس به‌رغم خستگی فرساینده مذاکرات توافق، مبادله را متوقف کرد. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا تهدید کرد در صورتی که حماس ملاحظه اسرائیل را نپذیرد، غزه را به جهنم تبدیل خواهد کرد. حماس نپذیرفت و اسرائیل عقب نشست و ترامپ، سخت‌ترین شکست سیاسی‌اش از ابتدای حضور دوباره‌اش در کاخ سفید را متحمل شد. جهان، پیروزی‌های ترامپ را می‌بیند و باخت‌های او را نمی‌شمارد. مثل گل ادینسون کاوانی، مهاجم پاری‌سن‌ژرمن در دقیقه ۶۲ در آن کامبک معروف که ناگهان نوکمپ را به سکوت فرو برد. بارسلونا باید یک گل اضافه می‌زد تا صعود محقق شود. آن گل زده شد و به قول گزارشگر بازی، «معجزه نوکمپ» رخ داد. معجزه غزه رخ داده و مقاومت، کامبک‌زده است. چیزی شبیه یک معجزه رخ داده است، شبیه یک افسانه: «گفتیم مقاومت زنده است و زنده خواهد ماند. غزه پیروز شد، مقاومت نشان داد زنده خواهد ماند. آنچه مقابل چشم دنیا اتفاق می‌افتد، شبیه افسانه است».